

[Krag.]

men det er et Spørgsmaal, som kan opstaa, naar som helst nye Kondemneringsplaner kommer frem. Og dette er for øvrigt ikke det eneste Punkt, hvad det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen særdeles vel ved, hvor man gennem den Erfaring, man har indvundet, er kommet paa det rene med, at en Revision af denne Lovgivning bør finde Sted. Og det er det, jeg har tilladt mig at henstille.

Ministeren [for offentlige Arbejder (Gunnar Larsen)]: Det glæder mig meget, at det ærede Medlem Hr. Krag saa stærkt anbefaler Moleforlængelserne ved Hvide Sande. Jeg kan meddele det ærede Medlem, at Sagen allerede er ekspederet af Ministeriet for offentlige Arbejder, idet der for flere Dage siden er sendt Anmodning til Bevilgningmyndighederne om de nødvendige Bevillinger til Moleforlængelser. Det forbavser mig i øvrigt meget, at det ærede Medlem Hr. Krag saa varmt anbefaler Moleforlængelserne ved Hvide Sande i Betragtning af, hvad jeg mener at maatte oplyse, at Cementforbruget ved dette Anlæg ligger ganske overordentlig højt, idet det udgør ca. 22 pCt. af Anlægsomkostningerne — i Modsætning til de ca. 6 pCt. ved Havneanlæggene ved Frederikshavn og Skagen.

Med Hensyn til Thorsminde er der allerede, som det ærede Medlem ved, sat Arbejder i Gang, der ogsaa ved Udbygning af Høfdeanlæggene skulde forbedre Besejlingsforholdene.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Det vilde selvfølgelig være ganske taabeligt af mig, om jeg vilde modsætte mig Anvendelsen af det Raastof, der er fornødent til Gennemførelse af nødvendige og forstandige Arbejder. Det, som jeg ved en given Lejlighed har tilladt mig at pege paa, er det Raastofforbrug, der bliver Tale om i Forbindelse med Arbejder, som den højtærede Minister Gang paa Gang stiller Forslag om og faar gennemført, og som efter min Mening ikke blot ikke vil blive rentable, men for Tiden er overflødige, og af hvilke adskillige utvivlsomt tjener Formaal, som ikke absolut ligger inden for Rammen af danske Interesser. Det har jeg tilladt mig at vende mig imod, og det fastholder jeg.

Sneum: Undervisningsministerens Tale i Gaar foranlediger mig til et Par korte Bemærkninger. Ministeren talte om Embeds-

opslaget ved Rigshospitalet i Begyndelsen af dette Aar. Sandheden herom er den, at Undervisningsministeriet ikke tænkte paa at opslaa Embedet ledigt, før Kravet kom udefra; Departementschef Graae var indstillet paa automatisk at følge det medicinske Fakultets lovstridige Forslag om en Overflytning uden Opslag. Jeg pegede i min Tale i sidste Uge paa den kongelige Anordnings § 7, der taler om udenlandske Medlemmer af en Konkurrencekomité — dette svarede Ministeren ikke paa; han henviste til § 3, hvor der slet ikke nævnes noget om udenlandske Videnskabsmænd. Jeg paapegede, at Fakultetet med Anordningen i Haanden havde skubbet ansete danske Kirurger til Side ved Bedømmelsen — Ministeren gik uden om dette Spørgsmaal. Jeg paaviste, at Rigshospitalets Porte var lukkede for vort Lands bedste Kirurger — Ministeren havde intet at sige dertil. Jeg ankede over den 7 Maaneders lange Chefkirurgfunktion i Sommer paa Afdeling C; men Ministeren fandt det klogest at springe dette over. Endnu vil jeg kun slaa fast, at Ministeren ikke havde et eneste anerkendende Ord om den Mand, der indstilledes som Chef for Afdeling C. Ministeren fremstillede Sagen, saaledes at Ministeriets Indsats i denne Sag var af rent mekanisk Art. Over for Tingets Medlemmer vil jeg kun tilføje, at jeg ikke staar alene med min Opfattelse. Der foreligger for mig Tilslutning og Anerkendelse fra saa betydelig og autoritativ Side, at Ministerens vrede Ord i Gaar ogsaa af den Grund ingen Betydning har for mig og min Opfattelse. Ministerens Udtalelser var kun et nøjagtigt Ekko af Røster fra Rigshospitalet og intet andet — det kan maaske heller ikke være andet.

Hassing-Jørgensen: Det er som bekendt meget sjældent, at noget Medlem her i Folketinget tillader sig at fremkomme med Kommentarer til Statsregnskabet's formelle Affattelse og Indhold, og hvis noget Medlem muligt tænker paa det, vil jeg advare derimod — det er ikke velset. Man kunde jo ellers tænke sig, at regnskabskyndige Medlemmer af Tinget nu og da kunde fremkomme med et godt Raad til den højtærede Finansminister, men min Erfaring gaar ud paa, at saadant ønskes ikke.

Da jeg i 1935 paatalte, at man i Statsregnskabet opførte nogle værdiløse russiske Statsobligationer til Pari, var dette Genstand for megen Misbilligelse. Da jeg senere gjorde opmærksom paa, at den danske Stat ganske forgæves og uden Spor af Nødven-